

værdig højere Grad end foreslaaet. Derimod er det glædeligt at høre — og det er vel der, man skal sætte Fingeren — at man i Fremtiden skal søge at faa et bedre finansielt Forhold bragt til Veje for Jernbanernes Vedkommende paa det Punkt, som det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) udtalte sig om, nemlig Organisationen. Om han kan finde den Skat af 8 Mill. Kr., som ligger skjult, vilde det være ønskeligt og glædeligt. Han er jo nylig kommen ind i Tinget, med friske Kræfter, og ser vel sagtens mere lyst paa Tingene end vi andre, der have siddet her nogle Aar; men sikkert er det, at særlig ved Administrationen er det, at Besparelser, et bedre finansielt Resultat skal findes. Derfor tror jeg ikke, at man i Øjeblikket kan komme stort videre end til de Forøgelse af Indtægterne af Jernbanerne, her ere foreslaaede, inden der bliver forelagt en Organisationslov, hvorefter vi kunne faa Besparelser i Administrationen. Thi, som adskillige Talere i Dag have udtalt: vil man gaa til en betydelig Takstforøgelse og forlange, at Jernbanerne ikke alene skulle betale Driften, men ogsaa svare en ordentlig Rente, vil man komme til at hemme Udviklingen, navnlig Udviklingen af ny Jernbaneanlæg i de daarlige Egne for at kultivere dem og sætte Land under Kultur. Paa saadanne Steder kan man ikke forlange, at en Jernbane skal betale sig, og det har jo ogsaa vist sig, at i de daarlige Egne, navnlig i Jylland give Banerne et mindre godt Resultat adskillige Steder, og det kan ikke være anderledes, naar man ikke vil hemme Udviklingen eller i det hele taget stagnere. Det er glædeligt at høre det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) udtale, at Kystbanen, naar der er gaaet en Tid, vil betale sig udmærket. Det er vanskeligt at tro derpaa, eftersom Underskuddet i det sidste Aar er blevet endnu større, meget større end tidligere. Men hvis Kystbanen, der jo er Jernbanernes Achilleshæl, i Tidens Løb vil komme til at betale sig, og der ligger 8 Millioner skjult i Statsbanerne, og vi kunne finde dem, have vi jo Lov til at glæde os til Fremtiden, saa ser det ud til, at vi komme til at staa meget bedre end nu. Lad os have et lyst Haab om, at det vil gaa i Opfyldelse, men paa den anden Side bør man heller ikke haabe mere, end man tror, der nogenlunde kan gaa i Opfyldelse, thi ellers bliver Skuffelsen saa meget større.

Men jeg skal ikke gaa dybere ind herpaa, men vil dog til det ærede Medlem for

Søndervinge (Rasmus Hansen), der udtalte, at Jernbanekommissionens Flertal havde truffet det rette ved at foreslaa Prisen paa Kort til 40 Gange Prisen paa en enkelt Billet, sige, at dersom man gik dertil, tror jeg, man vilde gøre den største Uretfærdighed, som tænkes kunde. Dog skal jeg erkende allerførst, at Taksterne for Jernbanekort have været længere nede end ønskeligt, men i Tillid til de billige Takster og billige Jernbanekort, der have eksisteret i de senere Aar, er det ganske sikkert, at mange Mennesker ere rejste fra København ud paa Landet rundt omkring i Københavns Nærhed baade ad den ene og den anden Vej. Der have de skaffet sig et Hjem og rejse saa til København for at øve deres Erhverv — ikke alene fordi de kunne faa den sunde Landluft derude, men ogsaa fordi de kunne leve billigere. Det er Middelstandsfolk, Folk med ikke store Indtægter, der saaledes have skabt sig et Hjem i Tillid til, at Taksterne ikke vilde blive synderlig forhøjede, men vilde være i Fremtiden. Disse Folk vilde blive uretfærdig behandlede, idet de Ejendomme, de have erhvervet, ville tabe betydeligt i Værdi, og ogsaa, fordi det ikke vil kunne betale sig for dem at rejse frem og tilbage, og de derfor maa afhænde dem. Derved hemmer man den Udvikling, at Folk rejse ud til sunde Bøliger, hvor de desuden kunne leve billigere. Derfor tror jeg, at Regeringens Forslag om at forhøje Abonnentskortenes Pris med mindst 25 pCt., nogenlunde rammer det rigtige, thi de fleste ville erkende, at Taksterne for Jernbanekort ere for lave, og at der med god Villie kan betales et Tillæg for dem; men at gaa saa højt, som Jernbanekommissionens Flertal foreslaar, vilde blive betragtet som den største Uretfærdighed. Man maa vel erindre, at f. Eks. et Aarskort fra København til Taastrup paa 3die Klasse koster 54 Kr., medens Kommissionens Flertal foreslaar Prisen forhøjet til 192 Kr., altsaa en Forøgelse af omtrent 150 Kr. Det maa alle vist indrømme at være aldeles urimeligt, og det var paa dette Punkt, at det ærede Medlem for Søndervinge udtalte, at Jernbanekommissionens Flertal havde truffet det rette. Medens et Aarskort fra Roskilde til København hidtil har kostet 81 Kr., foreslaar det nævnte Flertal, at det fremtidig skal koste 360 Kr.; det vilde ogsaa efter min Mening være en saa stor Urimelighed, at det slet ikke vilde komme til at gavne Statsbanerne, men snarere skade. Det vil nemlig hemme de rejsendes Antal, og saa-